

Sygn. akt VI Ka 108/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Andrzej Tekieli

Protokolant Agnieszka Telega

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w J.del. do Prokuratury Okręgowej w J.: A. K.

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2021 r.

sprawy S. J. ur. (...) w J.

s. M., A. z domu P.

oskarżonego z art. 35 ust. 2 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 11 grudnia 2019 r. sygn. akt II K 1035/18

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego S. J. w ten sposób, że uniewinnia oskarżonego od popełnienia przypisanego mu czynu;

II. stwierdza, że koszty sądowe w sprawie ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 108/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
CZEŚĆ WSTĘPNA			

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji	
Wyrok Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 11 grudnia 2019 r., sygn. akt II K 1035/18	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca oskarżonego	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
1.3. Granice zaskarżenia	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1		

	k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
1 Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1		S. J.	Upřednia niekaralność oskarżonego	Karta karna	184
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	-----	-----	-----	-----	
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą					

ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	Karta karna	Dowód wiarygodny, nie kwestionowany przez strony.	
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
-----	-----	-----	-----
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		

	<p>Obraza przepisów prawa materialnego – art. 35 ust. 1a w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy o ochronie zwierząt poprzez przyjęcie, iż oskarżony znęcał się nad cielną krową w ten sposób, że utrzymywał zwierzę w niewłaściwych warunkach polegających na trzymaniu krowy w warunkach umożliwiających samowolne wydostanie się na zewnątrz, przez co naraził zwierzę na niebezpieczeństwo zagrożenia życia lub zdrowia w sytuacji, gdy w postępowaniu było brak jego winy oraz brak rzeczywistych form umyślnego uszkodzenia zwierzęcia.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Przepis art. 35 ust. 1a ustawy</p>			

**o ochronie
zwierząt
penalizuje
znęcanie się
nad
zwierzędciem,
które
zagroźone
jest karą
pozbawienia
wolności do
lat 3. Z kolei
zgodnie z art.
6 ust. 2 pkt
10 powołanej
ustawy przez
znęcanie się
nad
zwierzędami
należy
rozumieć
zadawanie
albo
świadome
dopuszczanie
do zadawania
bólu lub
cierpień, a w
szczególności
utrzymywanie
zwierząt w
niewłaściwych
warunkach
bytowania, w
tym
utrzymywanie
ich w stanie
rażącego
zaniedbania
lub
niechlujstwa,
bądź w
pomieszczeniach
albo klatkach
uniemożliwiających
im
zachowanie
naturalnej
pozycji. Już z
samego**

**literalnego
brzmienia
powołanego
przepisu
wynika, iż
znęcanie się
nad
zwierzętami
jest
przestępstwem
umyślnym,
ukierunkowanym
na świadome
zadawanie
zwierzęciu
ból*u* i
cierpienia.
Stanowisko
takie znajduje
również
potwierdzenie
w jednolitej w
tym zakresie
linii
orzeczniczej (
por. m. in.
wyrok WSA
w Poznaniu
z dnia 23
maja 2018
r., II SA/Po
108/19, LEX
nr 2706163,
wyrok NSA z
dnia 28 lipca
2016 r., II
OSK2873/14,
LEX nr
2142391,
wyrok NSA
z dnia 23
stycznia 2013
r., II OSK
1743/11, LEX
nr 1361605).**

**W
zaskarżonym
wyroku Sąd
Rejonowy**

**uznał S. J. za
winnego tego,
że co najmniej
w dniu 26
kwietnia
2019r. w Ł.,
rejonu (...),
zstępował nad
należącą do
niego celną
krową w ten
sposób, że
utrzymywał
zwierzę w
niewłaściwych
warunkach
bytowania
polegających
na
przetrzymaniu
zwierzęcia w
warunkach
umożliwiających
samowolne
wydostanie
się na
zewnątrz,
przez co
naraził
zwierzę na
niebezpieczeństwo
zagrożenia
życia lub
zdrowia, tj.
czyn z art.
art. 35 ust.
1a w zw. z
art. 6 ust. 2
pkt 10 ustawy
o ochronie
zwierząt.**

**Zaznaczyć
należy, iż Sąd
I instancji
zmodyfikował
opis czynu
przypisanego
oskarżonemu
w ten sposób,**

**iż przyjął, że
S. J. wypełnił
znamiona
powołanych
przepisów
poprzez
wypasanie
krowy na
pastwisku,
którego
ogrodzenie
było
uszkodzone i
umożliwiło
zwierzęciu
swobodne
opuszczenie
jego terenu.
Przy takim
opisie czynu
ocenie nie
podlegały -
co wynika
wprost z
pisemnych
motywów
wydanego
rozstrzygnięcia
- warunki
bytowania
krowy w
oborze
należącej do
gospodarstwa
oskarżonego.
Wydając
zaskarżone
orzeczenie
przy taki
opisie czynu
Sąd I instancji
wykazał się
nieznajomością
istoty
przestępstwa
z art. 35 ust.
1 a ustawy
ochronie
zwierząt w
sposób**

**nieuprawniony
kryminalizując
zachowanie
się
oskarżonego.
Wszelkie
dywagacje co
do zmiany
opisu czynu
na niekorzyść
oskarżonego
są obecnie
bezzasadne
wobec braku
apelacji na
jego
niekorzyść.**

**Niewątpliwie
oskarżony
dopuścił się
zaniedbania
polegającego
na wypasaniu
krowy na
pastwisku, po
którym mogła
ona
swobodnie się
poruszać,
pomimo iż
plot
zabezpieczający
teren
pastwiska w
kilku
miejscach był
uszkodzony,
w wyniku
czego cielna
krowa
samowolnie
opuściła
pastwisko i
wpadła do
rowu
bagiennego, z
którego nie
była w stanie
samodzielnie**

się wydostać.
Zaniedbanie
to jednak nie
wyczerpuje
znamion
przypisanych
oskarżonemu
przestępstw z
art. 35 ust.
1a w zw. z
art. 6 ust. 2
pkt 10 ustawy
o ochronie
zwierząt, zaś
prezentowanie
w tym
zakresie
stanowisko
Sądu
Rejonowego
jest błędne.
Jak wynika
bowiem z
akt badanej
sprawy, S.
J. interesował
się losem
zwierzęcia,
doglądał go w
czasie, kiedy
krowa ze
względu na
osłabienie
pozostawała
na pastwisku,
wezwał też
pomoc
weterynaryjną,
kiedy krowa
zaczęła się
cielić.
Początkowo
nie chciał się
zgodzić także
na czasowe
umieszczenie
krowy wraz
z jałówką w
gospodarstwie
w G., co

świadczy o tym, iż jego los nie był mu obojętny. Ponadto z doświadczenia życiowego wynika, iż zdarzają się sytuacje w których nawet przy właściwym zabezpieczeniu miejsca wypasu bydła, większe zwierzęta i tak są w stanie pokonać ogrodzenie i opuścić pastwisko, co stanowić może zagrożenie dla ich bezpieczeństwa. Chociaż w realiach przedmiotowej sprawy krowa została znacznie osłabiona i w wyniku dalszego pogarszania się stanu jej zdrowia zapadła decyzja o jej uśpieniu, to brak jest podstaw do przyjęcia, iż oskarżony umyślnie

znęcał się nad nią. Brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, iż w sposób świadomy przyczynił się on śmierć zwierzęcia. Konsekwencje tego zdarzenia z pewnością były dotkliwe także dla oskarżonego, który czerpał dochody z hodowli bydła, a w wyniku uśpienia krowy nie miał już takiej możliwości, a pociąganie go ponadto do odpowiedzialności karnej uznać należy za całkowicie nieuprawnione. Podkreślić bowiem należy, iż nie każde zaniechanie w zakresie opieki nad zwierzętami, choć oczywiście nie może być pochwalane, podpada pod odpowiedzialność prawnokarną.

**Wobec
stwierdzenia
przez Sąd
Odwoławczy
okoliczności
uzasadniających
uniewinnienie
oskarżonego
od
popętnienia
zarzucanego
mu czynu,
jedynie na
marginesie
zauważyć
należy, iż
choć Sąd
Rejonowy
stwierdził, iż
stopień winy
i społecznej
szkodliwości
przypisanego
S. J. czynu nie
są znaczne i
na podstawie
art. 66 § 1
k.k. i art. 67 §
1 k.k.
warunkowo
umorzył
postępowanie
na okres 1
roku próby,
to jednak
orzeczenie to
zawiera w
sobie
stwierdzenie
sprawstwa i
winy
oskarżonego
za czyn z
art. 35 ust.
1a w zw. z
art. 6 ust. 2
pkt 10 ustawy
o ochronie
zwierząt.**

Ponadto na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzeczono od oskarżonego nawiązkę na rzecz Schroniska dla Zwierząt Małych w D. w kwocie 200 złotych oraz na podstawie art. 35 ust. 6 ustawy o ochronie zwierząt środek karny w postaci zakazu posiadania przez oskarżonego zwierząt kategorii bydła domowego na okres 1 roku. W sytuacji życiowej S. J., który jak wynika z informacji o osobie oskarżonego z Krajowego Rejestru Karnego jest on osobą niekaraną i utrzymuje się z niewielkiej emerytury oraz dochodów z prowadzonego przez siebie gospodarstwa, rozstrzygnięcie Sądu było

<i>niesprawiedliwe pomijając już prawne jego aspekty .</i>		
Wniosek		
Uniewinnienie oskarżonego pod popelnienia zarzucanego mu czynu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Sąd Odwoławczy uznając zarzut podniesiony przez obrońcę oskarżonego w wywiedzionej apelacji za zasadny, uwzględnił również wniosek o uniewinnienie S. J. od popelnienia zarzucanego mu czynu.		
1 4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.	-----	-----

Zwiężle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
2 5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot utrzymania w mocy
-----	-----
Zwiężle o powodach utrzymania w mocy	
-----	-----
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot i zakres zmiany
Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok wobec	

<p>oskarżonego S. J., uniewinniając go od popełnienia przypisanego mu czynu.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Odnosząc się do zarzutów podniesionych w apelacji Sąd Odwoławczy szczegółowo wskazał powody, dla których uznał, iż S. J. swoim zachowaniem nie wyczerpał znamion przypisanego art. 35 ust. 1a w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy o ochronie zwierząt, co skutkowało uniewinnieniem go od popełnienia tego czynu przez Sąd II instancji.</p>	
<p>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa</p>	

prawna uchylenia			
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.	-----
Zwięzłe o powodach uchylenia			
-----	-----		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
-----	-----		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
-----	-----		
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.	-----

Zwięzłe powodach uchylenia	o	

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	

6 Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	Sąd Odwoławczy w oparciu o art. 632 pkt 2 k.p.k. stwierdził, że koszty sądowe w sprawie ponosi Skarb Państwa.	
PODPIS		

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	przypisanie oskarżonemu sprawstwa i winy w zakresie zarzucanego mu czynu		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana